

[Lilli Gyldenkilde]

om. Enten må tilgangstallet i Økonomisk Oversigt være forkert eller også beskæftigelsestallet.

Svar (15/11 84):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det økonomiske sekretariat har ændret sit skøn for udviklingen i arbejdsstyrken. I Økonomisk Oversigt fra oktober måned skønnes det, at arbejdsstyrken i alt er øget med ca. 40.000 fra 1983 til 1984, hvilket er ca. 15.000 mere end i årene forud.

De seneste tal for ledigheden tyder på, at den stærke stigning i arbejdsstyrken nu er ophørt, og at stigningen i beskæftigelsen nu giver sig udslag i et mærkbart fald i ledigheden. Ifølge de ugentlige ledighedstal var ledigheden i oktober måned i år ca. 18.000 lavere end i oktober måned 1983.

Spm. nr. S 226

Til *justitsministeren* (7/11 84) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om varetægtsfængsling af personer, der sigtes for grov overtrædelse af narkolovgivingen?«

Begrundelse

I Berlingske Tidende 7. november udtaler kriminalkommissær Bent Hansen: »Det bliver stadig sværere for os at forklare vores kolleger i Norge og Sverige, hvorfor de danske domstole den ene gang efter den anden løslader folk med store kvanta narkotika.«

Det går ud over samarbejdet i Skandinavien på dette afgørende område inden for bekæmpelsen af narkoforbrydelser.

Det er selvsagt domstolenes afgørelse, om varetægtsfængsling skal ske efter gældende retsplejelovsregler.

Det kan synes, som om vore domstole mangler den udbygning af retshåndhævelsesbestemmelserne i retsplejeloven, som det hidtil ikke har været muligt at få folketingets flertal overbevist om nødvendigheden af.

Svar (14/11 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg er enig med spørgeren i, at de gældende regler om varetægtsfængsling – og dermed

den hertil svarende praksis ved domstolene – ikke i alle henseender er tilfredsstillende.

Det var bl.a. på denne baggrund, at regeringen i begyndelsen af i år genfremsatte bl.a. forslag om ændring af retsplejelovens regler om den såkaldte retshåndhævelsesarrest, således at der kan blive mulighed for at varetægtsfængsle i bl.a. visse sager om vold mod sagesløs.

Jeg finder det således urimeligt, at en person, der f.eks. har forøvet grov vold mod en tilfældig forbigående og helt sagesløs person, må løslades efter afhøring hos politiet, medens offeret måske må imødesee både sygeleje og længerevarende mén fra overfaldet.

Der var imidlertid ikke i folketinget flertal for den foreslåede lovændring, der således ikke blev vedtaget.

Tilsvarende finder jeg det utilfredsstillende, hvis de gældende regler ikke giver tilstrækkelig mulighed for at varetægtsfængsle i sager vedrørende narkotikakriminalitet.

Det er min opfattelse, at narkotikakriminalitet er en særdeles alvorlig forbrydelse, som der fra samfundets side må sættes meget ind på at bekæmpe. Alene besiddelsen af euforiserende stoffer bør efter min mening efter den konkrete sags omstændigheder kunne danne grundlag for, at varetægtsfængsling kan finde sted, herunder begrundet i retshåndhævelsessyn.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til, at domstolene i nogle bestemte situationer ikke har fundet grundlag for at varetægtsfængsle personer, der er fundet i besiddelse af ikke ubetydelige mængder euforiserende stoffer.

Som justitsminister finder jeg det principielt ikke rigtigt nærmere at kommentere konkrete sager, som er afgjort af domstolene. Mere generelt kan jeg oplyse, at jeg er bekendt med, at det efter politiets erfaring er af afgørende betydning for de videre opklaringsmuligheder i narkotikasager, at der er mulighed for at anvende varetægtsfængsling.

Jeg kan tilføje, at jeg har anmodet politiet om en redegørelse for problemets omfang. Når redegørelsen foreligger, vil den indgå i overvejelserne om, hvorvidt der er grundlag for at søge de gældende varetægtsfængslingsregler ændret.

Spm. nr. S 229